

Sygn. akt II Cz 825/15

POSTANOWIENIE

Dnia, 9 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Grażyna Kobus

SO Barbara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2015 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powódki T. S. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...) z siedzibą w R.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 15 czerwca 2015r., sygn. akt I C 1220/15

o stwierdzeniu niewłaściwości miejscowej i przekazaniu sprawy przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. o zapłatę 55.214 zł do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi- Sądowi Gospodarczemu

postanawia:

oddalić zażalenie.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Świdnicy powołując się na przepis art. 200 § 1 kpc, art. 1 i 2 ust 1 ustawy z dnia 24 maja 1989r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (Dz. U z 2015r., poz. 127) oraz § 2 pkt 19 lit a rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014r. w sprawie przekazania niektórym sądom okręgowym i sądom rejonowym rozpoznawania spraw gospodarczych z obszarów właściwości innych sądów okręgowych i sądów rejonowych (Dz.U. z 2014r., poz. 1397) przekazał sprawę z powództwa T. S. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Zakład (...) z siedzibą w R. przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. Sądowi Rejonowemu dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi- Sądowi Gospodarczemu. W uzasadnieniu wskazał, że z dołączonych do pozwu dokumentów wynika, iż sprawa ma charakter gospodarczy, gdyż spór o zapłatę dotyczy przedsiębiorców i pozostaje w związku z prowadzoną przez nich działalnością gospodarczą, natomiast zgodnie z zapisem § 11 ust 3 umowy z 7 sierpnia 2014r. zawartej między stronami, spory wynikające z umowy rozstrzygał będzie sąd właściwy dla siedziby odbiorcy, tj. pozwanego, który ma siedzibą w R., tj. w okręgu Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi gdzie znajduje się Wydział Gospodarczy.

W zażaleniu powódka wniosła o zmianę tego postanowienia i uznanie, że sądem miejscowo i funkcjonalnie właściwym do rozpoznania przedmiotowej sprawy pozostaje Sąd Rejonowy w Świdnicy. Zarzuciła mu naruszenie przepisów postępowania w zakresie art. 34 kpc w zw. z art. 454 kc poprzez nieuwzględnienie wyboru przez nią w pozwie właściwości miejscowej sądu o charakterze przemianym, która w zakresie roszczeń z kontraktów pozwala na pozwanie przed sądem właściwym dla siedziby wierzyciela jako miejsca spełnienia świadczenia przemianego.

Podniosła również zarzut naruszenia przez sąd przepisów postępowania w zakresie art. 2 ustawy o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych w związku z art. 3 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej poprzez uznanie, że prowadzi działalność gospodarczą, podczas gdy działalność ogrodowa jest wyłączona z definicji legalnej działalności gospodarczej, co implikuje brak zawisłości sprawy pomiędzy przedsiębiorcami.

Zażalenie nie podlega uwzględnieniu.

Wbrew zarzutom skarżącej Sąd Rejonowy nie naruszył przepisów postępowania art. 34 kpc w zw. z art. 454 kc oraz przepisów dotyczących rozpoznawania spraw gospodarczych przez sądy wydając zaskarżone postanowienie.

Z treści § 11 ust. 3 umowy dostawy zawartej przez strony 7 sierpnia 2014 r. w R. wynika, że strony dokonały w niej wyboru sądu właściwego miejscowo dla rozstrzygnięcia sporów, które mogą w przyszłości wynikać z tej umowy w sposób odmienny od przepisów kpc o właściwości ogólnej i przemiennej (umowa prorogacyjna) ustalając, że będzie to sąd właściwy dla siedziby odbiorcy (strony pozwanej). Wobec braku odmiennych postanowień umownych sąd ten jest sądem wyłącznie właściwym do rozpoznawania sporów między stronami wynikłych z umowy dostawy. W sytuacji gdy powódka wniosła sprawę do sądu właściwego z ustawy według właściwości przemiennej, a strona pozwana przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy zgłosiła zarzut niewłaściwości sądu, Sąd Rejonowy prawidłowo uznał się niewłaściwym do jej rozpoznania i sprawę przekazał sądowi pierwszej instancji zgodnie z postanowieniami umowy prorogacyjnej.

Nie ma również racji powódka, iż Sąd Rejonowy nietrafnie zakwalifikował tę sprawę jako sprawę gospodarczą. Zgodnie z art. 2 § 1 ustawy z 24 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (Dz. U. nr 33 poz. 175 ze zm.) w obecnym brzmieniu, sprawami gospodarczymi są sprawy ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej. W orzecznictwie Sądu Najwyższego jest ugruntowany pogląd, że rolnik prowadzący działalność wytwórczą w sposób zawodowy i stały w celu osiągnięcia zysków, uczestniczący w obrocie gospodarczym prowadzi działalność gospodarczą i jest przedsiębiorcą w rozumieniu powyższych przepisów. Cechy działalności gospodarczej ma działalność prowadzona przez powódkę w zakresie produkcji i sprzedaży chryzantem co wynika z umowy dostawy zawartej przez strony.

Nie ma sprzeczności pomiędzy powyższymi przepisami a art. 3 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 672 ze zm.) stanowiącym, że przepisów tej ustawy nie stosuje się do działalności wytwórczej w rolnictwie m. in. w zakresie ogrodnictwa. Wyłączenie przewidziane w tym przepisie działające wyłącznie w ramach ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (a więc w sferze prawa publicznego) nie odbiera działalności rolniczej cech działalności gospodarczej nastawionej na zysk (vide: uchwała SN z 26 lutego 2015 r., III CZP 108/14, Lex nr 1646366). Skoro więc strony są przedsiębiorcami a dochodzone przez powódkę roszczenie wynika z łączącej je umowy dotyczącej prowadzonej przez nie działalności gospodarczej to niniejsza sprawa jako sprawa gospodarcza podlega rozpoznaniu przez właściwy zgodnie z umową prorogacyjną sąd gospodarczy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 zd 1 kpc .

Postanowienie to nie kończy sprawy więc żądanie zasądzenia kosztów jest przedwczesne (art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc).

(...)